

Ιωάννης Ο Βαπτιστής

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 64ο - ΤΕΥΧΟΣ 693 ●
● ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν

Θεὸς Λόγος - Ἀλογία - Λογική! Καὶ τὰ τρία παρόντα στό ὄλο σκηνικό τῶν Χριστουγέννων. Στὴ Βηθλεέμ βλέπουμε τὸν Θεὸ Λόγο σαρκωμένο. Στὴ φάτνη βλέπουμε τὰ ἄλογα ζῶα. Καὶ στὴν προσκύνησι τῶν Μάγων βλέπουμε τὴ λογική. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ὑπέρολος. Τὰ ζῶα δὲν ἔχουν λογική, ἀλλὰ συμβολίζουν τὴν κτιστὴ δημιουργία πού ὑποδέχεται τὸν ἄκτιστο Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

● Τὸ μυστήριον δὲν τό χωράει ἡ λογική. Καὶ λοιπόν, ἐπειδὴ δὲν χωράει ἡ λογική τοῦ ἀνθρώπου τό μυστήριον, δὲν χρειάζεται ἡ λογική; Ἡ λογική ἐρευνᾷ ὄχι τό μυστήριον, ἀλλ' ὄλα τὰ γεγονότα τοῦ μυστηρίου. Αὐτό διαπιστώνουμε στὴν περίπτωσι τῶν Μάγων. Ἄνθρωποι τῆς λογικῆς, τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἐρευνας, φτάνουν στὴν πίστι καὶ στὴν προσκύνησι τοῦ ὑπερφυοῦς Μυστηρίου.

Τοὺς ὠδήγησε ἓνα ἀστὲρι. Καὶ οἱ ἴδιοι θά μᾶς ὠδηγήσουν μὲ εὐκαιρία τὰ Χριστούγεννα, σὲ θαυμαστὲς συγκρίσεις.

1. Μάγοι καὶ ποιμένες: Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ ἐρευνα. Δὲν ἐρευνοῦν οἱ ποιμένες. Χειραγωγοῦνται ἀπὸ τὸν ἄγγελο τοῦ Οὐρανοῦ: «Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτι ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ» (Λουκ. β' 10-11). Ἡ ἀπλότητά τους γίνεται μαγνήτης τῆς θείας ἀποκαλύψεως. Στόν ἴδιο σαρκωμένο Θεό, στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, φθάνουν λίγο ἀργότερα καὶ οἱ Μάγοι. Σοφοί, πού ἐρευνοῦν, ψάχνουν. Κι ὅποιος μὲ καλή διάθεσι ψάχνει, θά βρεθῆ μπροστά στό Φῶς τῶν Χριστουγέννων. Ψάχνουν: «Ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;» (Ματθ. β' 2).

Ψάχνε καὶ θά βρῆς! Ἡ ἐρευνα καταλήγει στὴν ἀποκάλυψι.

2. Μάγοι καὶ ἀνατολή. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, σημειώνει γιὰ τὴν ἀφετηρία τους: «Ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν» (β' 2). Ἦρθαν ἀπὸ τὴν ἀνατολή γιὰ τὴν Ἀνατολή. Τό σκοτάδι διαλύθηκε, γιὰτὶ ἦρθε ἡ Ἀνατολή, ὁ Χριστὸς, ἡ

ἀνατολή τοῦ νέου κόσμου. «*Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης*». «*Ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν*».

Στὴ ζωὴ νὰ περπατᾷς μὲ τὴν Ἀνατολή. *Νὰ μὴ δύση ἢ πίστις*. Καὶ ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα νὰ δύσῃ ἡ ζωὴ σου, μία *καινούργια Ἀνατολή* σέ περιμένει.

3. Μάγοι καὶ ἄγγελοι. Πιό θαυμαστοὶ εἶναι οἱ Μάγοι. Οἱ ἄγγελοι δὲν χάνουν τὸ δρόμο τους. Δὲν ρωτοῦν γιὰ νὰ βροῦν τὸν Χριστό. Ὑμνοῦν τὸ ἀπόλυτα *οἰκεῖο* σ' αὐτούς Πρόσωπο, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Οἱ Μάγοι ταλαιπωροῦνται. Ψάχνουν γιὰ τὸν Ἄγνωστο Θεό, ἐνῶ μέσα τους ριζωμένη εἶναι ἡ πεποίθησις, ὅτι *τὸ Βρέφος εἶναι Βασιλιάς*.

4. Μάγοι καὶ πίστις. Πιστεύουν, ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἄστρου εἶναι σημεῖο θεοφανείας. «*Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ*» (Ματθ. β' 2). Δὲν κάθονται ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν *ποιότητα* τοῦ νεοφανοῦς ἀστέρος. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει: «*Διὰ ἄστρου ἐπειδὴ γὰρ περὶ ταῦτα τὴν τέχνην εἶχον, ἐκεῖθεν αὐτούς εἰλκυσεν*» (Ε.Π.Ε. 24,58). Μετάφρασις: Μὲ ἀστέρι τοὺς ὠδήγησε. Ἐπειδὴ ἡ τέχνη τους ἦταν σχετικὴ μὲ τὰ ἄστρα, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ Θεὸς τους προσεἰλκυσε.

Οἱ Μάγοι δὲν κάνουν τὸ ἀστέρι ἀντικείμενο ἔρευνας. Τὸ δέχονται ὡς ὁδηγὸ γιὰ τὴν ἔρευνα ὄχι τοῦ *σύμπαντος*, ἀλλὰ τοῦ *Δημιουργοῦ* τοῦ *σύμπαντος*, ἀφοῦ ἄλλωστε Αὐτός εἶναι «*δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο*» (Ἰωάν. α' 3).

Τὰ ἄστρα μιᾶνε. Τὰ ἄστρα ὁδηγοῦν στὴν ὑπαρξί τοῦ Δημιουργοῦ. Τὰ ἄστρα ψάλλουν. «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*» (Ψαλμ. ιη' 2). Εἰδικὰ τὸ ἀστέρι τῶν Μάγων ἦταν θεϊκὸ κήρυγμα. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἀστὴρ οὐχ εἰς τῶν ὀρωμένων, ἀλλὰ θεία τις καὶ ἀόρατος δύναμις εἰς ὄψιν ἀστέρος σχηματισθεῖσα*». Μετάφρα-

σις: Δὲν ἦταν ἀστέρι σάν τὰ ἄλλα, ἀλλὰ κάποια θεϊκὴ καὶ ἀόρατη δύναμις, πού πῆρε τὸ σχῆμα ἀστεριοῦ.

5. Μάγοι καὶ ἐπιστήμη. Πτωχοὶ καὶ ἀγράμματοι οἱ ποιμένες. Τοὺς καλεῖ τιμητικὰ ὁ Οὐρανός. Ἀλλὰ καλεῖ καὶ τοὺς σοφοὺς τῆς ἐπιστήμης, τοὺς Μάγους. Γιὰ ὅλους εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ ἀληθινὴ ἐπιστήμη δὲν ὑψώνει ἐωσφορικά τὸ κεφάλι νὰ γκρεμίσῃ τὸν Θεό, ἀλλὰ σκύβει ταπεινά τὸ κεφάλι καὶ γονατίζει μπροστὰ στὸν Χριστό, τὸν πάνσοφο Θεό.

6. Μάγοι καὶ Ἡρώδης. Πανουργία καὶ ἀθώτητα. Ζητεῖ ὁ Ἡρώδης πληροφορία, ἀλλὰ μὲ σατανικὸ καὶ ἐγκληματικὸ δόλο. Καὶ προσφέρει τὴν πληροφορία στοὺς Μάγους, πού γιὰ λίγο ἔχασαν τὸ ἀστέρι. «*Ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας*», τοὺς λέει (Ματθ. β' 5). Βλέπουμε τὴν *ὑποκρισία* τοῦ Ἡρώδη καὶ τὴν *ἀπλότητα* τῶν Μάγων. «*Ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καγὼ προσκυνῆσω αὐτῷ*» (Ματθ. β' 8).

Ἡρώδη, φθονερά καὶ ἐγκληματικὰ ζητᾷς τὴν Βηθλεέμ! Βρῆκες, νομίζεις, ἀθώους ἀνθρώπους καὶ θά τοὺς κάνῃς ὄργανό σου. Πόσο ἀπατᾷσαι! Γι' αὐτὸ καὶ θά ἀπατηθῆς!

7. Μάγοι καὶ Παρθένος. Φωτίζονται, ὅτι τὸ Παιδίον εἶναι ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου! Φωτίζονται, ὅτι τὸ Παιδίον ἔχει *μόνο Μητέρα*. «*Ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ*» (Ματθ. β' 11).

8. Μάγοι καὶ προσκύνησις. Στὶς μέρες μας ὁ *ἀπὸν* τῶν Χριστουγέννων εἶναι ὁ Χριστός. Κάνουμε γιορτές γιὰ τὸν Χριστό χωρὶς τὸν Χριστό! Ρεβεγιόν κοσμικά. Τί εἶναι γιὰ πολλοὺς, ἀκόμα καὶ λεγομένους χριστιανούς, τὰ Χριστούγεννα; Διακοπές, φαγοπότι, οἰκογενειακὸ τραπέζι...

Καὶ θρησκευτικά: Μεγαλοπρεπεῖς ἀκολουθίες καὶ φιγοῦρες. Τηλεοπτικὴ κάμερα μέσα στὴ φάτνη!...

Σήμερα είναι άπών ο Χριστός. Οι *ἀχρίστιανοι* Του κάνουν ξέωσι από τή φάτνη. Καί οι φονιάδες Τόν σφάζουν στο «ιατρείο» τους μέ έκτρωσι! Καί οι χριστιανοί ξεχνούν νά Τόν προσκυνήσουν!

Οί Μάγοι όμως προσέπεσαν στή γή καί Τόν προσκύνησαν! Ἡ *ἐπίγεια σοφία* προσκυνεί τήν *Οὐράνια σοφία*, τό πάνσοφο μυστήριό τῆς σαρκώσεως.

9. Μάγοι καί *δῶρα*. Δέν προσκυνούμε ἐμεῖς τά δῶρα ἐκεῖνα: συμβολικά τά δεχόμεσθε, ἀλλά γιά τήν τύχη τους δέν ἐνδιαφέρεται τό *Εὐαγγέλιο* καί ἡ Ἐκκλησία. Τόν *Δωρητή* προσκυνούμε. Ὅχι τούς Μάγους δωρητές. Ἐκεῖνον προσκυνούμε, πού δωρεάν ἐργάστηκε τή μεγάλη μας ὑπόθεσι. *Δωρεά ζωῆς ἀθανάτου*. «*Ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον*».

10. Μάγοι καί *ἀπάτη*. Ὁ Θεός δέν εἶναι μόνο Θεός τῆς Ἀγάπης. Εἶναι καί Θεός τῆς... ἀπάτης! Ἀπατᾷ τόν ἀπατεῶνα! Ἐξαπάτησε τόν Ἡρώδη. Οἱ Μάγοι τόν *ἐνέπαιξαν*. «*Ἰδὼν ὁ Ἡρώδης ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν...*» (Ματθ. β' 16).

Ποῖος σᾶς εἶπε, ὅτι τό ὅποιοδήποτε *τάμα* ἐκπληρώνεται; Νά ἓνα τάμα, μία ὑπόσχεσις, πού ἀθετήθηκε. Ὁ Θεός δέν εἶναι ὑπὲρ ἀνοήτων καί ἐπικινδύνων ὑποσχέσεων. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός *ἀθέτησε* τήν ὑπόσχεσι τῶν Μάγων. «*Χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη...*» (Ματθ. β' 12).

11. Μάγοι καί *ἀλλαξοδρομία*. Ἀλλάζουν δρόμο ἐπιστροφῆς. «*Δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν*» (Ματθ. β' 12). Δέν ἔπεσαν στήν παγίδα.

Τό θέμα δέν εἶναι, ἂν ἦρθαμε γιά μία ἀκόμη φορά στήν ἐκκλησία. Τό θέμα εἶναι *πῶς θά φύγουμε!* Χριστός στή γῆ, ἀλλαγὴ στή ζωή!

12. Τῶν Μάγων *κήρυκας* τό ἀστέρι. Καί οἱ Μάγοι *κῆρυκες* τῶν ἐθνῶν.

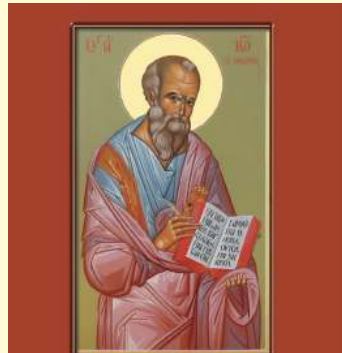
Ἄποστολοι πρὸ τῶν Ἀποστόλων. «*Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα*» (ἀκάθιστος ὕμνος).

Τά Χριστούγεννα τῶν ἀστρονόμων Μάγων εἶναι Χριστούγεννα τῆς *ἀγίας Μαγείας*. Πρόκειται γιά τή νύκτα μέ θεϊκή μαγεία, μέ οὐράνια αἴγλη, μέ ἀφθάστου μεγαλείου θαυμασμό. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἐκπληξις, ἡ ἔκστασις, τό θαῦμα, ἡ μαγεία τῶν αἰώνων, ἡ ἔλξις τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

Νέα ἔκδοσις

Αρχιεπισκόπου Δανιὴλ Γ. Αεράκη

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

τεύχος Α'
κεφάλαια 1-6 (α' - στ')

Νέο βιβλίο τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη. Ἐρμηνεύει τά πρῶτα ἕξι κεφάλαια (α' - στ') τοῦ κατὰ *Ἰωάννην εὐαγγελίου*. Κατάλληλο καί γιά Ἀγιογραφικούς κύκλους.

Σελ. 304. Τιμᾶται 10 εὐρώ.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Χριστούγεννα - 25 Δεκεμβρίου

Σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου

Μᾶς προσέλαβε

Θεός Λόγος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγίνε ἀνθρώπος. Ἐμφανίστηκε μέ ἀνθρώπινη μορφή. Ἐνηνθρώπησε. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». Δέν σημαίνει ὅτι ὁ Θεός Λόγος μεταβλήθηκε σέ ἀνθρώπο. Δέν σημαίνει ὅτι ἡ θεία φύσις μετατράπηκε σέ ἀνθρώπινη φύσι καί οὐσία, ἀλλά σημαίνει, ὅτι ὁ Θεός Λόγος προσέλαβε (Ρωμ. ιε' 7), φόρεσε, τήν ἀνθρώπινη φύσι.

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Θεός Λόγος. Ἐκεῖνος «δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο». Εἶναι ὁ Δημιουργικός Λόγος. Κάθε δημιουργία, δική Του εἶναι. Ὅλα τά ἐφτείαξε μέ τό λόγο Του. «Ἐἶπε καί ἐγενήθησαν» (Ψαλμ. λβ' 9). Δέν εἶναι μόνο ποιητικό αἴτιο ὁ Θεός Λόγος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εἶναι καί τελικό αἴτιο, ὁ σκοπός τῆς κτίσεως. Ὅλα ἀπό Ἐκεῖνον καί σ' Ἐκεῖνον. «Τά πάντα δι' αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν ἔκτισται» (Κολοσ. α' 16).

• Τό ρητό «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14) σηματοδοτεῖ τήν Ἐκκλησία. Ἄν ὑπάρχη ἓνα ρητό, ὅπου συνοψίζεται ὁ νέος κόσμος τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅλο τό ἔργο τῆς νέας Δημιουργίας, εἶναι αὐτό τό ρητό. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰωάν. α' 14). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελ-

ληνική: «Ὁ Θεός Λόγος ἐγίνε ἀνθρώπος καί κατοίκησε ἀνάμεσά μας, καί ἀπολάυσουμε ὡς ἔκπαγλο θέαμα τῆ δόξα Του, δόξα πού ἔχει ὡς μονογενῆς Υἱός ἀπό τόν Πατέρα. Γεμᾶτος χάρι καί ὁμορφιά!».

• Ὁ Χριστός εἶναι ἡ οὐσία τῆς Θεότητος, πού μέ τή σάρκωσί Του δέν μετεβλήθη. Ἡ μεταβολή γίνεται πρὸς τά πάνω, δέν γίνεται πρὸς τά κάτω. Ὁ ἀνθρώπος μεταβάλλεται μέ τήν δύναμι τοῦ Θεοῦ καί τήν χάρι, καί γίνεται ἅγιος. Ὁ Θεός δέν μεταβάλλεται. Περιβάλλεται τήν ἀνθρώπινη φύσι καί γίνεται ἀνθρώπος, χωρίς νά πάψη νά εἶναι καί Θεός. Ὅποιος μεταβάλλεται, παύει νά εἶναι ἐκεῖνο πού ἦταν. Ὁ Θεός Λόγος γίνεται ἀνθρώπος χωρίς νά μεταβληθῆ· χωρίς νά παύση νά εἶναι καί αὐτό πού πάντοτε ἦταν, Θεός ἀληθινός.

• Γίνεται ἀνθρώπος. Δηλαδή, προσλαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύσι. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Σάρκα, φησίν, αὐτόν γενέσθαι, οὐ μεταβαλόντα εἰς σάρκα τήν οὐσίαν, ἀλλ' ἀναλαβόντα αὐτήν, ἀνέπαφον μενούσης ἐκείνης» (Ε.Π.Ε. 12.638). Μετάφρασις: Ἐγίνε σάρκα, χωρίς νά μεταβάλῃ τήν οὐσία σέ σάρκα, ἀλλά προσέλαβε τήν σάρκα, ἐνῶ ἡ οὐσία παρέμεινε ἀνέπαφος.

• Γίνεται ἀνθρώπος. Δηλαδή, περιβάλλεται τήν ἀνθρώπινη φύσι, τή σάρκα, τόν ἀνθρώπο. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο».

«Διά παντός κατοικεῖ τὴν σκηνὴν· τὴν γὰρ σάρκα τὴν ἡμετέραν περιεβάλετο, οὐχ ὡς πάλιν αὐτὴν ἀφήσων, ἀλλ' ὡς διὰ παντός ἔξω μεθ' ἑαυτοῦ» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 12,640).

Μετὰ φρασις : Πάντοτε διαμένει μέσα στή σκηνή. Ἀφοῦ περιβλήθηκε τὴ δική μας σάρκα, ὄχι γιὰ νὰ τὴν ἀφήση, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὴν ἔχη πάντοτε.

- Προσλαμβάνει ὁ Θεὸς Λόγος τὴν ἀνθρώπινη φύσι. Ἐκεῖνο πού πῆρε μετὰ τὴ σάρκωσί Του, ὀνομάζεται «πρόσλημμα». Ὅλους μᾶς προσέλαβε (Ρωμ. ιε' 7). Πῆρε κάτι, πού δὲν εἶχε, χωρὶς ν' ἀφήση αὐτό πού πάντοτε εἶχε. Μπῆκε σὲ χῶρο, πού «οὐσιαστικά» δὲν βρισκόταν.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι θεανδρικό. Τί σημαίνει θεανδρικό; Θεανδρικό σημαίνει, ὅτι αὐτό τὸ πρόσωπο εἶναι Θεὸς καὶ συγχρόνως «ἀνὴρ», ἄνθρωπος. Δύο φύσεις, ἡ θεία καὶ ἡ ἀνθρώπινη, ἐνώθηκαν. Καὶ ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς εἶναι τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ποῦ σκηνώνει;

- Σκηνὴ τοῦ Οὐρανοῦ: Οἱ κόλποι τοῦ Πατρὸς.

- Σκηνὴ τῆς γῆς: Ἡ ἀγαθὴ τῆς Μητρὸς, ἡ σάρκωσις, ἡ οὐσιαστικὴ παρουσία ἀνάμεσά μας.

- Τὸ «πῶς» ἔγινε αὐτό, ἅς μὴ τὸ ζητᾶμε. «Ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρὸς;» (κάθισμα Χρυσουγένων). «Τὸ δὲ πῶς, μὴ ζῆτει· ἐγένετο γάρ, ὡς οἶδεν αὐτός» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 12,640).

Ἐγένετο

Μεγάλη σημασία ἔχει τὸ «ἐγένετο». «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο».

- Ζοῦμε τὸ Γεγονός· τὸ μοναδικό, τὸ πιὸ μεγάλο, τὸ ἀνεπανάληπτο, τὸ γεγονός πού μένει, πού συνεχίζεται. Τὸ ὅτι ὁ

Λόγος πῆρε σάρκα, τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, αὐτό δὲν εἶναι φαντασία, δὲν εἶναι ρομαντισμός. Τὸ ὅτι ὁ Λόγος πῆρε μορφή ἀνθρώπου, δὲν εἶναι σχῆμα λόγου. Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο. Ὁ ἥλιος ἀφήνει τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του ὀλοφάνερα. Ἔτσι, καὶ πολὺ ἐκφαντικότερα, ἡ ἱστορία δύο χιλιάδων χρόνων εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὰ ἴχνη, ἀπὸ τὴ ζωντανὴ μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

- Βιώνουμε τὸ Γεγονός. Σαρκώθηκε ὁ ἄσαρκος. Πῆρε σάρκα ἢ προαιώνιος βουλή τοῦ Θεοῦ. Πῆρε σάρκα ἢ νοσταλγία τοῦ ἀνθρώπου. Πῆραν σάρκα οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο.

Κάθε φορά, πού μία σκηνὴ γιὰ τὸν κατασκηνωτὴ Θεὸ ὑψώνεται, ἔχουμε ἕνα εἶδος σαρκώσεως.

Κάθε ψυχὴ, πού δέχεται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν σάρκωσι δέχεται, ἀφοῦ ὁ ἀπρόσιτος ἄλλοτε Λόγος γίνεται τώρα προσιτός καὶ ποθητός. Κάθε φορά, πού ἕνας χῶρος ἀφιερώνεται στὸν Θεό, μία σάρκωσι ἔχουμε.

Μία νέα σκηνὴ τοῦ Θεοῦ στήνεται. Ἔνα ἀκόμα κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ ἐτοιμάζεται. «Μηδὲν ἄτοπον ἐποπτεύσης ἀπὸ τοῦ “ἐγένετο”· οὐ γὰρ τροπὴν εἶπον τῆς ἀτρέπτου φύσεως ἐκείνης, ἀλλὰ σκηνώσιν καὶ κατοίκησιν» (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 12,638).

Μετὰ φρασις : Νὰ μὴν ὑποφιαστῆς τίποτε τὸ ἄτοπο ἀπὸ τὸ «ἐγένετο». Γιατί δὲν μίλησα γιὰ μετατροπὴ τῆς φύσεως ἐκείνης, πού εἶναι ἀμετάτρεπτος, ἀλλὰ μίλησα γιὰ κατασκήνωσι καὶ κατοίκησι.

- «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο».

Ὁ ἄκτιστος κτίστηκε. Ὁ ὕψιστος ἔγινε ταπεινὸς ἄνθρωπος. Ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων ἔγινε ὑπὸς. Ὁ ἄπειρος ἔγινε πεπερασμένος. Ὁ ἀχώρητος χώρεσε στὴν κοιλία τῆς Παρθένου. Ὁ ἀγενεαλόγητος ἀπέκτησε γενεαλογικὸ δένδρο.

Ὁ ἄναρχος ἔλαβε ἀρχή. Ὁ ἄχρονος καί ὁ αἰώνιος μπήκε στή σχετικότητα τοῦ χρόνου. Ὁ παλαιός τῶν ἡμερῶν ἔγινε παιδίον νέο. Ὁ παντοδύναμος ἔγινε ἀδύναμο καί κλαυθμηρίζον νήπιον. Ὁ πλούσιος ἐπτώχευσε (Β΄ Κορ. γ' 9).

• Τήν σάρκωσι καί ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ Λόγου ὁ ἀπόστολος Παῦλος ζωγραφίζει σ' ἐκεῖνον τόν ὑπέροχο ὕμνο: «Ὁ Χριστός ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμόν ἠγήσατο τό εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτόν ἐκένωσε μορφῇν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. β' 6-7).

Χάρις καί ἀλήθεια

«Καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰωάν. α' 14).

Οἱ λέξεις «χάρις» καί «ἀλήθεια» ἔχουν ἐδῶ στενή σχέση μέ τή λέξι «δόξα», πού σημαίνει «λάμψις», «λαμπρότητα», «μεγαλεῖο».

• Καί ἡ «χάρις» ἐδῶ δέν σημαίνει «ὠραιότητα», «κάλλος», ὅπως στό Λουκ. δ' 22: «Ἐθαύμαζον ἐπί τοῖς λόγοις τῆς χάριτος».

• Καί ἡ λέξις «ἀλήθεια» εἶναι ἐν προκειμένῳ συνώνυμη μέ τή λέξι «χάρις». Σημαίνει «ἀληθινό μεγαλεῖο». Συνοπτικά θά ἐξηγούσαμε ὡς ἐξῆς τή φράσι «Πλήρης χάριτος καί ἀληθείας»: «Πλήρης χάριτος καί ὠραιότητος!» ἢ «Πλήρης χάριτος καί μεγαλείου!» ἢ «Γεμάτος χάρι καί ὁμορφιά».

• Στίς ἐπιστολές βέβαια τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἡ λέξις «χάρις» εἶναι ἡ χαριστική δωρεά τοῦ Θεοῦ. Ὅτι κι ἂν εἴμαστε, τό ὀφείλουμε στή χάρι τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι τό πρωτάκουστο δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἁμαρτωλό ἀνθρώπο καί ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού καί

συγχωρεῖ τόν μετανοοῦντα ἁμαρτωλό, καί φωτίζει τή διάνοια τοῦ ἀποστόλου καί κάθε κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου, καί στολίζει μέ χαρίσματα τήν ψυχή κάθε ἀληθινά πιστοῦ.

Τονίζει ὁ Παῦλος: «Χάριτι Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι. Καί ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενή ἐγενήθη, ἀλλά περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγώ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σύν ἐμοί» (Α' Κορ. ιε' 10).
π. Δ.Α.

Οἱ «προθέσεις» Του

Ἦ αἱ ὁμως ἡ γῆ κινεῖται. Καί ὁμως ὁ Χριστός ἦρθε. Διάνυσε τήν ἀμέτρητη ἀπόστασι ἀπό τόν Οὐρανόν. Θεωρήθηκε πρὶν λίγα χρόνια μεγάλο ἐπιστημονικό ἐπίτευγμα, καί εἶναι, τό ὅτι ἐξαπέστειλε ὁ ἀνθρώπος τό διαστημόπλοιο νά ἀνέβη σέ ἀπόστασι 6,5 δισεκατομμύρια χιλιόμετρα, γιά νά φωτογραφίση τό τελευταῖο ἀστρικό σημάδι τοῦ δικοῦ μας ἡλιακοῦ συστήματος! Δέν εἶναι ἀπλῶς ἐπίτευγμα, ἀλλ' εἶναι **μυστήριο ἀγάπης** τό ὅτι ὁ Θεός ἐξαπέστειλε στή γῆ τόν Υἱόν Του τόν μονογενῆ ἀπό τοῦς οὐρανοῦς τῶν οὐρανῶν.

• Ὁ Χριστός ἦλθε. Ὅταν ὁ Θεός ἐχη **πρόθεσι**, τότε λειτουργεῖ κάθε «πρόθεσις», λειτουργοῦν δηλαδή οἱ γλωσσικές προθέσεις. Οἱ **μικρές προθέσεις** ντύνουν μέ μεγαλεῖο τήν Ἑλληνική γλῶσσα. Οἱ μικρές αὐτές προθέσεις **ντύνουν** καί τόν Χριστό τῶν Χριστουγέννων μέ τίς **ὠραιότερες φορεσιές**, πού εἶναι οἱ καταπληκτικές καί ἀπεριγραπτες ἐνεργειές Του.

• Ἡ πρόθεσις **ἀνά** δείχνει ὅτι ἡ δική Του κατάβασις εἶναι ἡ δική μας **ἀνάβασις**. Κατέβηκε ὁ μόνος Του. Ἀνεβαίνει μέ ὅλους ἐμᾶς, ὄχι γιά νά **ἐρευνήσουμε** τό σύμπαν, ἀλλά γιά νά **κατακτήσουμε** τήν οὐράνια βασιλεία.

• Ἡ πρόθεσις **ἀντί** φανερώνει τὴν παγκόσμια **λύτρωσι**. Δίνει τὴ ζωὴ Του «λύτρου ἀντί πολλῶν» (Ματθ. κ' 28).

• Ἡ πρόθεσις **διὰ** φανερώνει τὴν **δημιουργικὴ** Του δύναμι. Εἶναι Ἐκεῖνος, «διὰ τοῦ ὁποῦ τὰ πάντα ἐγένετο» (Ἰωάν. α' 2). Ἀλλά φανερώνει καὶ τὸ **μέσο**, πού μ' αὐτὸ σωζόμαστε: «Διὰ τοῦ αἵματος Αὐτοῦ» (Ἐφεσ. α' 7).

• Ἡ πρόθεσις **ἐκ** φανερώνει τὴν **προέλευσί** Του, ὡς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. «Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», ἀλλὰ καὶ τὴν προέλευσί Του ὡς Ἄνθρωπου. «Ἐκ Παρθένου Μαρίας».

• Ἡ πρόθεσις **ἐν** φανερώνει τὸ **Πρόσωπό** Του. Μέσα σ' Αὐτό, «ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς» (Κολοσ. β' 9).

• Ἡ πρόθεσις **κατά** φανερώνει τὸ **σκοπὸ** τῆς καταβάσεώς Του. Εἶναι ἡ **καταλλαγὴ**, ἡ εἰρήνη, ἡ συμφιλίωσις τῶν πάντων (Ῥωμ. ε' 10).

• Ἡ πρόθεσις **μετά** φανερώνει τὴν **ἀμεσότητά** Του. Εἶναι μαζί μας.

• Ἡ πρόθεσις **πρό** φανερώνει τὴν σχέση Του μέ τὸ **χρόνο**. Γεννήθηκε «πρό πάντων τῶν αἰώνων». Σχεδιάστηκε ὁ ἐρχομὸς Του στὸν κόσμον «πρό καταβολῆς κόσμου» (Ἐφεσ. α' 4). Καὶ ζωγραφίστηκε πρό τῆς γεννήσεώς Του ἀπὸ τοὺς **προφῆτες**.

• Ἡ πρόθεσις **πρός** φανερώνει τὸ πόσο μᾶς **δέχτηκε** καὶ μᾶς καταδέχτηκε. Μᾶς προσέλαβε. Εἴμαστε τὸ «**πρόσωπὸ** Του». Εἴμαστε μία σταγόνα ἀπὸ τὸ Αἷμα Του. Ἕνα κύτταρο ἀπὸ τὸ Σῶμα Του. Ἕνας κτύπος ἀπὸ τὴν καρδιά Του.

• Ἡ πρόθεσις **σύν** φανερώνει, πὼς ὅ,τι ἔκανε, τὸ ἔκανε «**σύν ἡμῖν**», μαζί μέ μᾶς καὶ γιὰ μᾶς. «**Συνήγειρεν ἡμᾶς καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις**» (Ἐφεσ. β' 6).

• Ἡ πρόθεσις **ὑπό** φανερώνει τὴν **ταπεινώσί** Του. Ἦρθε κρυμμένος ὑπό, κάτω ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη μορφή. Θέ-

λησε νὰ γεννηθῆ «**ὑπό νόμον**» καὶ νὰ ὑποφέρῃ «**ὑπό φρικτὸν πόνον**». «**ὑπέμεινε σταυρόν αἰσχύνῃς καταφρονήσας**» (Ἐβρ. ιβ' 2)

• Ἡ πρόθεσις **ὑπέρ** φανερώνει τὴ **θυσία**. Σταυρώθηκε «**ὑπέρ πάντων ἡμῶν**». «**ὑπέρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν**» (Ῥωμ. ε' 6).

• Ἀφήσαμε τελευταία τὴν πιὸ ωραία πρόθεσι. Εἶναι ἡ **ἀπό**.

— Πὼς ἦρθες, Χριστέ;

— Ἀπὸ **ἀγάπη**. «**Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸ υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον**» (Ἰωάν. γ' 16).

• Χριστέ, ὁ πολὺς κόσμος δέν Σέ θέλει. Ἐμεῖς Σέ θέλουμε. Θέλουμε τὸ θέλημά Σου. Θέλουμε κοντά Σου ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Σέ θέλουμε δίπλα μας, συνοδό μας, βοηθό μας.

Γλυκύτατε Ἐμμανουήλ, «μείνον μεθ' ἡμῶν...».

π. Δ. Α.

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Βιβλιοπωλεῖο μας

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. 2109765440
www.agiosbooks.gr
e-mail: agiosbooks@gmail.com

Θὰ βρῆτε **βιβλία**:

- Τὴν ΑΓ. ΓΡΑΦΗ
- Λειτουργικά καὶ Ἑρμηνευτικά
- Ἀπολογητικά καὶ Ἀντιαιρετικά
- Διηγήματα καὶ Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντ. Μουσικῆς καὶ Λογοτεχνικά
- Κηρυκτικά-Κατηχητικά Βοηθήματα
- Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη
- **Ἐκκλησιαστικά εἶδη**:
- Εἰκόνες ξύλινες καὶ σέ χαρτί.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Γιατί; Γιατί; Γιατί;

Γιατί τόν **Λουκά** δέν τόν γνωρίζουμε ὡς συνεργάτη καί συνέκδημο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅπως ἱστορικές μαρτυρίες τόν παρουσιάζουν, καί τόν πιστεύουμε ὡς... ζωγράφο, ἄποψη στηριγμένη σέ ἀνύπαρκτη παράδοσι; Γιατί ἐπιμένουμε νά περιφρονοῦμε τό **ἅγιο Εὐαγγέλιό** του καί νά μή γνωρίζουμε οὔτε πόσα κεφάλαια ἔχει, καί χάσκουμε μπροστά σέ φανταστικές ἱστορίες; Γιατί δέν ἀσχολούμεθα μέ τά τρία μεγάλα χαρακτηριστικά τοῦ Λουκά, μέ τό ὅτι εἶναι ὁ εὐαγγελιστής πού μᾶς «ζωγραφίζει» ὅλες τίς **παραβολές** τοῦ Κυρίου; Γιατί δέν μᾶς ἐντυπωσιάζει ὅτι εἶναι ὁ εὐαγγελιστής τοῦ **Εὐαγγελισμοῦ** τῆς Θεοτόκου καί ὁ ἀποτυπώσας τόν ὑπέροχο ὕμνο τῆς Παναγίας, τό «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον...*»; Γιατί δέν θαυμάζουμε, ὅτι οὐσιαστικά εἶναι ὁ εὐαγγελιστής τῶν **Χριστουγέννων**, ἀφοῦ αὐτός ζωγραφίζει τούς ποιμένας καί τούς ἀγγέλους τοῦ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις*»; Γιατί δέν μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ Λουκά στόν Ἀπόστολο τῶν ἐθνῶν **Παῦλο** καί ἡ ἀφοσίωσίς του μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ του;

Γιατί τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά, τά **Καινοδιαθηκικά**, τά θεόπνευστα, τά σωτηριώδη, μέ παρουσιαστή τόν Λουκά δέν μᾶς ἐντυπωσιάζουν, καί τό μόνο πού πιπιλίζουμε εἶναι τό ἀπίθανο;

Ποιά μαρτυρία ἔχουμε, ὅτι ὁ Λουκάς ἦταν ζωγράφος; Ἄν κάτι τέτοιο ἦταν γεγονός καί ἂν ὄντως ζωγράφιζε εἰκόνες τῆς Θεοτόκου, κανεῖς ἀπό τούς Πατέρες τῶν ἐπτά πρώτων αἰώνων δέν θά τό ἔξερε καί δέν θά τό σημείωνε; Καί λέμε τῶν ἐπτά πρώτων αἰώνων, διότι ἡ ἐμφάνισις καί ἡ ἱστορία καί ἡ διαμάχη γιά τήν **εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ** πρωτίστως καί γιά τίς εἰκόνες τῶν ἁγίων καί τῆς Θεοτόκου δευτερευόντως ἔχουν τήν ἀρχή τους τόν **7ο αἰῶνα**.

Γιατί, σώνει καί καλά, τόν **ιατρό** τῆς Καινῆς Διαθήκης νά τόν κάναμε ἁγιογράφο κάποιας φανταστικῆς διηγήσεως; Γιατί ἀπό γραφίδα τοῦ βάλουμε στό χέρι πινέλο; Γιατί προκειμένου νά ὑπερεκτιμήσουμε μία εἰκόνα τήν παραπέμπουμε ἀνιστόρητα σέ ἀνύπαρκτο ἁγιογραφεῖο τοῦ 1ου αἰῶνα; Γιά νά λάβη τό σφράγισμα τῆς κυκλοφορίας καί ἐμπορευματικότητας; Γιατί τέτοιες **παραχαράξεις** τῆς Ἀλήθειας;

Γιατί μία ἢ δύο ἢ καί... ἑβδομήντα εἰκόνες τῆς Παναγίας τίς θεωροῦμε ὡς κατασκευασμένες στό ἀνύπαρκτο βέβαια ἀτελιέ τοῦ Λουκά, πού ἦταν μόνο ὅσα τό Ἅγιο Πνεῦμα δωρήματα τοῦ χάρισε, δηλαδή, ἀπόστολος, εὐαγγελιστής, συνέκδημος τοῦ Παύλου, ἱατρός, παρουσιαστής τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, λογοτέχνης τῶν θείων Παραβολῶν;

Γιατί τό πρωτεῦον καί **θεόπνευστον** τό περιφρονοῦμε, δηλαδή τό **κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο**, καί πιστεύουμε μυθώδεις φαντασίες; Δέν μᾶς ἀρκεῖ, λοιπόν, τό Εὐαγγέλιο; Δέν μᾶς ἀρκεῖ ὁ Χριστός τοῦ Εὐαγγελίου; Δέν μᾶς ἀρκοῦν οἱ ἅγιοι Πατέρες, πού ἐξηγοῦν τό Εὐαγγέλιο; Δέν μᾶς ἀρκεῖ ἡ Ἐκκλησία, πού δέν ἔχει στίς ἱστορικές της παραδόσεις λαϊκά παραμῦθια;

● Γιατί τό μυστήριο τῆς **σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου**, ὅπως ὁ Θεολόγος καί Εὐαγγελιστής Ἰωάννης παρουσιάζει στό πρώτο κυρίως κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του καί ὁ Παῦλος ἐξυμνεῖ στήν πρός Κολοσσαεῖς κυρίως ἐπιστολή, γιατί αὐτό τό

υπερφυέστατο μυστήριο της σωτηρίας μας δέν μᾶς συγκλονίζει, ἀλλά ζητᾶμε δείγματα στά **ἄχυρα** τῆς φάτνης;

Γιατί ἡ **προσκύνησις** τῶν Μάγων ἐξ Ἐνατολῶν δέν μᾶς ἐντυπωσιάζει, καί τό μόνο σχετικό πού προσέχουμε καί προστρέχουμε εἶναι τά κατάλοιπα τῶν δώρων τῶν Μάγων; Μᾶς μαγεύουν τά ὑλικά **δῶρα**, πού σάν μαῦρα ὑπολείμματα, λένε ὅτι ὑπάρχουν, καί δέν μᾶς συγκινεῖ ὁ **Μεγάλος Δωρητής** τῆς Ἀγάπης, ὁ Δωρητής τοῦ Αἵματος τῆς σωτηρίας, Ἐκεῖνος πού «*ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον*»;

Γιατί; Γιατί, σώνει καί καλά, πρέπει ν' ἀναποδογυρίζουμε τὴν πραγματικότητα; Γιατί, ἐνῶ ξέρουμε ὅτι **Τίμια Δῶρα** ὀνομάζονται μόνο τό Ἅχραντο Σῶμα καί τό Τίμιο Αἶμα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἐμεῖς τρέχουμε καί προσκυνοῦμε ὡς «τίμια δῶρα» κάτι μαῦρα μικρά ἀντικείμενα, πού κρατοῦν γιά φυλακτό σέ κάποιο μοναστήρι καί πού τά παραχωροῦν σ' ὅποια Μητρόπολι ἢ ἐνορία τά πρωτοζητήση, πρὸς ποικίλη κατανάλωσι; Γιατί αὐτὴ ἡ ἀσεβὴς ἀντικατάστασις; Γιατί ἢ φράσις «*τίμια δῶρα*» νά ἀφαιρῆται ἀπὸ τό μυστήριο τῆς θείας Κοινωνίας καί νά ἐπενδύη περιφερόμενα δῆθεν κατάλοιπα χρυσοῦ, λιβανιοῦ καί σμύρνας; Γιατί; Γιατί; Γιατί; Ἀπὸ τόν **Οὐρανό** ὑποβιβάζουμε τὴν πίστι μας σέ **μαγικέ**ς λιτανεύσεις καί ἀνόητες προσκυνήσεις; Γιατί;

● Γιατί δέν μᾶς συναρπάζει τό **υπερφυέστατο μυστήριο τῆς Θεοτόκου**, καί τό μόνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι κάποιο κομμάτι ἐνδύματος τῆς Μαρίας τῆς Παρθένου; Δέν μᾶς ἀρκεῖ ἡ ἀόρατη προστασία καί **μεισιτεία** τῆς; Δέν μᾶς ἀρκεῖ τό «**Κεχαριτωμένη**» τοῦ μοναδικοῦ προσώπου τῆς; Δέν μᾶς ἀρκοῦν τά ὑπέροχα θεολογικά λόγια τῶν **Θεοτοκίων**, τῶν ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας πού ἐξυμνοῦν τὴν οὐράνιο Κλίμακα, «*δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός*»;

Γιατί πρέπει, σώνει καί καλά, νά κατεβάζουμε ἀπὸ τό Ἄθως καί ἀπὸ ἄλλα μέρη χάριτα **ἀντίγραφα** εἰκόνων τῆς Παναγίας; Δέν ἔχουν ὅλοι οἱ Ναοὶ μας τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας στό εἰκονοστάσι τους, δηλαδή, στό τέμπλο τους; Γιατί πρέπει νά προσκυνοῦμε (τιμητικά βέβαια, καί ὄχι λατρευτικά) τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ὅταν εἶναι 100% καλυμμένη ἀπὸ **σκουλαρίκια, βραχιόλια, δακτυλίδια, πανάκριβα ρολόγια, κολιέδες**, καί ὅλα τά «ἄξεσουάρ» τῶν γυναικῶν, πού ὅταν τά θυμόταν στό κήρυγμα τοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφωνοῦσε: «*Ὁ τῆς βλακειᾶς τῶν γυναικῶν*»; Γιατί νά ἐξαπατῶνται ἑκατοντάδες χιλιάδες πιστοῦ λαοῦ, ὅτι πρέπει ν' ἀνάψουν λαμπάδες «*σάν τό μπόϊ τους*» μπροστά στό προσκυνητᾶρι τοῦ πιό πανάκριβου κοσμηματοπωλείου;

Γιατί ἀντί νά μετανοήσουμε καί νά ἐξομολογηθοῦμε εἰλικρινά, προκειμένου νά λάβουμε τὴ θεία Κοινωνία, τρέχουμε σέ λιτανεύσεις τῶν ἀναριθμητῶν πολυωνύμων εἰκόνων τῆς Παναγίας; Στ' ἀλήθεια, τὴν ρωτήσαμε, ἂν τά θέλη ὅλα αὐτά; Μήπως ἀντί γιά ἀντίγραφο τῆς Παναγίας τό σωστότερο εἶναι νά κάνουμε **τὴ ζωὴ μας ἀντίγραφο τῆς ζωῆς τῆς**, καί μάλιστα στήν ταπεινώσι, στήν ὑπακοή, στή σεμνότητα, στήν ἰκεσία;

● Γιατί δέν μᾶς ἀρκεῖ ἡ **χάρις τῶν Μυστηρίων** καί προσφεύγουμε σέ μαγικούς τρόπους καί τύπους ἀμφισβητουμένης θρησκευτικότητας;

Γιατί; Γιατί; Γιατί;

Κύριε, ἐλέησέ μας. Ἐλέησε τοὺς «ὀρθοδόξους» νά γίνουμε **χριστιανοί**, «*αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τὸν λησημονημένον Χριστόν, ᾧ ἡ δόξα καί τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν*».

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ζωοποίησης μέ τόν Χριστό

Ρωμ. ν' 10-11

Ἵ Χριστός μέσα μας (στ. 10)

Ἵσοι ἔχουν Πνεῦμα Ἵγιον, αὐτοὶ ζοῦν τόν Χριστό καί ὁ Χριστός ζῆ σ' αὐτούς. Ἵλλωστε οὔτε νά ὁμολογήσουμε τόν Χριστό Σωτῆρα καί Λυτρωτή μπορούμε, χωρίς Πνεῦμα Ἵγιον. «Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἵησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἵγίῳ» (Α' Κορ. 1β' 2).

Τί σημαίνει νά ζῆ μέσα μας ὁ Χριστός; Ἵπαντᾶ ὁ ἅπ. Παῦλος: «Εἰ δέ Χριστός ἐν ὑμῖν, τό μέν σῶμα νεκρόν δι' ἁμαρτίαν, τό δέ πνεῦμα ζωῆ διὰ δικαιοσύνην» (στ. 10). Δηλαδή: Ἵφου ὁ Χριστός εἶναι μέσα μας, τό μέν σῶμα εἶναι νεκρό γιά τήν ἁμαρτία, τό δέ πνεῦμα ζῆ γιά τό καλό.

• Ὅταν ὑπάρχη τό Πνεῦμα, ὑπάρχει ὁ Χριστός. Ὅταν ὑπάρχη ὁ Χριστός, ἀπουσιάζει ἡ ἁμαρτία, ἁφου καμμία σχέσι δέν ἔχει ἡ ἁμαρτία μέ τόν Θεό. Καί ὁ πιστός, πού ἔχει παραδοθῆ ὁλόκληρος στόν Χριστό, εἶναι κατοικητήριο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τήν ἐπισήμανσι κάνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος βλέποντας γιά μία ἀκόμη φορά νά συναναφέρῃ ὁ Παῦλος τά πρόσωπα τῆς Ἵγίας Τριάδος. Λέει ὁ ἱερός Πατήρ: «Μιλώντας γιά τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, δέν ὀνομάζει Χριστόν τό Ἵγιον Πνεῦμα. Μακρυά κάτι τέτοιο. Ἵλλά γιά νά δείξη, ὅτι ὅποιος ἔχει τό Ἵγιο Πνεῦμα, ὄχι μόνο λογίζεται τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἔχει καί τόν ἴδιο τόν Χριστό. Δέν εἶναι δυνατόν, σάν παρευρίσκεται τό Πνεῦμα τό Ἵγιον, ν' ἀπουσιάζῃ ὁ Χριστός. Διότι ὅπου παρευρίσκεται μία ὑπόστασις (ἔνα πρόσωπο) τῆς Τριάδος, ἐκεῖ παρευρίσκεται ὄλη ἡ Τριάδα, ἁφου εἶναι ἀδιάσπαστη, ἐνωμένη μέ ἀπόλυτη ἀκρίβεια (Ε.Π.Ε. 17,168).

• Τί συμβαίνει, ὅταν ὁ Χριστός κατοικῆ μέσα μας;

• Πρῶτον, σημειώνεται τό τιμητικότερο

γιά μᾶς γεγονός. Θά τό θεωροῦσες τιμή, ἄν ἐπισκεπτόταν τό σπίτι σου ὁ πρῶτος πολίτης τοῦ τόπου; Ἵπείρως περισσότερο περιποιεῖ τιμή στόν ἄνθρωπο πού τόν ἐπισκέπτεται ὁ Βασιλιάς τῶν ἀγγέλων, ὁ Δημιουργός ὄλης τῆς κτίσεως, ὁ Κύριος καί Θεός. Ἵπό τί στιγμή, πού κατόκησε μέσα στήν παρθενική ὑπαρξί τῆς Θεοτόκου, βρίσκεται σ' ὄλους τούς ἄνθρώπους, σ' ὄσους βέβαια ἀνοίγοντας διάπλατα τήν πόρτα τῆς ἀκράδαντης πίστεως τόν ὑποδέχονται. Ἵκπληρώνεται ἡ ὑπόσχεσις: «Ἵνοικήσω ἐν αὐτοῖς καί ἐμπεριπατήσω, καί ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καί αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός» (Β' Κορ. στ' 16).

• Δεύτερον, νεκρώνεται ἡ ἁμαρτία. Δέν ἀντέχει τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἡ ἁμαρτία. Τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ νεκρώθηκε πάνω στό Σταυρό γιά τή δική μας ἁμαρτία. Εἶναι δυνατόν νά φαντασθῆς τόν Χριστό νά ἁμαρτάνῃ; Ποτέ. Πολύ περισσότερο δέν μπορείς νά φαντασθῆς τόν Χριστό νεκρωμένο στό Σταυρό νά ἁμαρτάνῃ. Μόνο ἀσεβῆς καί διεστραμμένη διάνοια, σάν τοῦ Καζαντζάκη, μπορεῖ νά σπιλώσῃ τό Ἵακραντο Σῶμα τοῦ Ἵσταυρωμένου. Νεκρώθηκε Ἵκεῖνος σωματικά, γιά νά νεκρωθῶμε ἐμεῖς πνευματικά. Εἶμεθα «σύμφυτοι τοῦ θανάτου αὐτοῦ» (Ρωμ. στ' 5).

Ἵπομένως ἔχουμε σῶμα, ἀλλά γιά τίς λειτουργίες τῆς ζωῆς, ὄχι γιά τή λειτουργία τῆς ἁμαρτίας. Καί τό Ἵγιο Ποτήριο ὄλικό εἶναι, ἀλλ' ἀφιερωμένο στόν Θεό, γιά τή λειτουργία τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὄχι γιά κοινή χρῆσι. Πολύ περισσότερο τό σῶμα μας ἀνήκει στόν Χριστό. Ὅχι ἄπλῶς χρυσώθηκε, ἀλλά θεώθηκε μέ τή σάρκωσι, μέ τή σταύρωσι, μέ τήν ἀνάστασι. Πρέπει νά εἶναι νεκρό γιά τήν ἁμαρτία. Ἵργό γιά τό κακό.

• Ζωοποιεῖται τό πνεῦμα. Μαζί μέ τόν

Χριστό ὁ ψυχικός κόσμος τοῦ ἀνθρώπου ἐπι-
στρατεύεται στή διακονία τῆς ἀρετῆς. «*Τό δέ
πνεῦμα ζωῆς διά δικαιοσύνην*» (στ. 10). Τό
σῶμα νεκρό, ἀλλά τό πνεῦμα ζωντανό. Τό
πνεῦμα ζῆ πλέον γιά «*τήν δικαιοσύνην*», γιά τήν
ἄσκησι τῆς ἀρετῆς. Συνοψίζοντας τόν θάνατο
τοῦ σαρκικοῦ φρονήματος καί τή ζωοποίησι τῆς
ἀγαθοεργίας, ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει:
«*Τοῦτό ἐστι νεκρῶσαι τήν σάρκα, τό ζῶν ἀθά-
νατον ζῆν, τό ἐντεῦθεν ἤδη τῆς ἀναστάσεως
ἔχειν τά ἐνέχυρα, τό μετ' εὐκολίας τόν τῆς
ἀρετῆς τρέχειν δρόμον*» (Ε.Π.Ε. 17,170). Με-
τάφρασις: Αὐτό σημαίνει νά νεκρώσουμε τή
σάρκα. Τό νά ζῆς ζῶν ἀθάνατο, τό νά ἔχης ἤδη
ἀπό ἐδῶ τά ἐνέχυρα τῆς ἀναστάσεως, τό νά τρέ-
χης μέ εὐκολία τόν δρόμο τῆς ἀρετῆς.

Θ' ἀναστηθοῦμε μαζί Του (στ. 11)

Ἡ Χριστός εἶναι ἡ ὄντως ζωή. Ἡ ἴδιος δέν
πεθαίνει ποτέ. Ἡ ἀναστήθηκε γιά νά μή πεθάνη.
Μαζί Του ἀναστεινόμεθα κι ἐμεῖς. Ὅπως ἡ
σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου ἔγινε «*ἐν Πνεύματι
Ἁγίῳ*», ἔτσι καί ἡ ἀνάστασις τοῦ νεκρωμένου
σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔγινε «*ἐν Πνεύματι
Ἁγίῳ*». Πέθανε τό σῶμα, ἀλλά δέν εἶχε πεθάνει
ἡ σχέση του μέ τήν Θεότητα. Ἡταν ἐνωμένο
ἐκεῖνο τό Σῶμα μέ τήν Θεότητα. Γι' αὐτό καί
ἀναστήθηκε. «*Τό Πνεῦμά ἐστι τό ζωοποιῶν*»
(Ἰωάν. στ' 63). Αὐτό τό Πνεῦμα, ἀφοῦ βρίσκε-
ται μέσα μας, θά ζωοποιήσῃ καί τό δικό μας
σῶμα. Συνεχίζει ὁ Παῦλος: «*Εἰ δέ τό Πνεῦμα
τοῦ ἐγγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν
ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τόν Χριστόν ἐκ νεκρῶν ζωοποι-
ήσει καί τά θνητά σώματα ὑμῶν διά τό ἐνοικοῦν
αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν*» (στ. 11). Δηλαδή:
Ἡ Αφοῦ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πού ἀνέστησε τόν
Ἰησοῦ, κατοικεῖ μέσα σας, τότε ἐκεῖνος πού
ἀνέστησε τόν Χριστό ἐκ νεκρῶν, θά δώσῃ ζωή
καί στά δικά σας νεκρά σώματα ἐξ αἰτίας τοῦ
Πνεύματός Του, πού κατοικεῖ μέσα σας

Γιά ποιά ζωοποίησι τοῦ σώματος μιλάει
ἐδῶ ὁ Παῦλος; Μιλάει καί γιά τίς δύο ζωοποιή-
σεις:

- Ἡ μία θά γίνῃ στήν κοινή ἀνά-
στασι. Θά ρωπήσῃ κανεῖς: Ἡ Αφοῦ ξέρουμε, ὅτι
ὅλοι οἱ νεκροί θ' ἀναστηθοῦν, ἀφοῦ ὅλοι πρέ-
πει νά παρασταθοῦν στό φοβερό βῆμα τοῦ Κυ-

ρίου, γιατί ὁ Παῦλος λέει, ὅτι θ' ἀναστήσῃ τά
σώματα «*διά τό ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν
αὐτοῖς*» (στ. 11); Τελικά τά μή ἔχοντα Πνεῦμα
Ἡ Ἁγιο σώματα, δέν θ' ἀναστηθοῦν; Ἡ Ὅσοι δέν
πίστευαν στό Πνεῦμα τό Ἡ Ἁγιο καί δέν ζοῦσαν
μέ τό Πνεῦμα τό Ἡ Ἁγιο, αὐτοί δέν θ' ἀναστη-
θοῦν;

Ἡ Ασφαλῶς ὅλοι θ' ἀναστηθοῦν. Ἡ Ἄλλ' ἡ
ἀνάστασις τῶν ἁγιοπνευματικῶν ἀνθρώπων θά
εἶναι «*ζωοποιήσις*», ὅχι μέ τήν ἔννοια ὅτι θά
ξανάρθῃ ζωή στά σώματά τους, ἀλλά μέ τήν
ἔννοια, ὅτι ἡ ἀνάστασις τους θά εἶναι «*ἀνάστα-
σις ζωῆς*» (Ἰωάν. ε' 20). Ἡ ἀναστηθοῦν καί τά
σώματα τῶν ἀσεβῶν καί τῶν ἀμετανοήτων,
ἀλλά γιά νά βασανίζωνται στήν αἰώνια κόλασι.
Σέ στιγμές μεγάλου πόνου ἡ θλίψεως λέμε «*Μά
τούτη δέν εἶναι ζωή*».

- Ἡ ἄλλη ζωοποίησις τοῦ σώματος ἀπό τό
Πνεῦμα γίνεται ἐδῶ. Ἡ Ὅχι φυσικά ἐκεῖνη, πού
γίνεται στήν ἀρχή τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως,
ὅταν κατά τή στιγμή τῆς συλλήψεως τό
πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἐμψυχώνει τό σῶμα.
Ἡ Ἄλλ' ἡ πνευματική ζωοποίησις. Νεκρώνε-
ται ὡς πρὸς τήν ἁμαρτία τό σῶμα, ζωοποιεῖται
ὡς πρὸς τό ἀγαθό.

Κατοικεῖ μέσα μας τό ἴδιο Πνεῦμα, πού ἀνέ-
στησε τόν Κύριο; Κανένας «*κοιμισμένος*»
χριστιανός δέν θά ζωοποιηθῇ στήν ἄλλη ζωή.
Καί οἱ πέντε ἐκεῖνες παρθένες περίμεναν νά
μποῦν στό νυμφῶνα, ἀλλά, παρ' ὅλη τή σπάνια
ἀρετή τους, ἔμειναν διά παντός ἔξω τοῦ
νυμφῶνος, διότι φάνηκαν ράθυμες, κοιμισμέ-
νες. Ἡ Ὅποιος δέν εἶναι ζωντανός γιά τό καλό,
αὐτός κάνει ἔξωσι στό Πνεῦμα τό Ἡ Ἁγιο. Καί
ὅταν διώχνουμε τό Πνεῦμα τό Ἡ Ἁγιο, πῶς
αὐτό τό Πνεῦμα θά μᾶς ὀδηγήσῃ στό Νυμφῶνα
τῆς αἰωνίου ζωῆς;

Τόν ζωντανό χριστιανό τόν γνωρίζεις:

- Ἡ Ἀπό τή ζωντανή πνευματική του
ζωή. Θά τόν βρῆς, λέει ὁ Χρυσόστομος, «*ἐν
βίβλοις ὄντα, ἡ ἐν εὐκῆ καί νηστεία, ἡ ἄλλῳ τινί
τῶν ἀναγκαίων, ἐγρηγορότα καί νήφοντα καί
Θεῷ διαλεγόμενον*» (Ε.Π.Ε. 17,174).

- Ἡ Ἀπό τήν ἀρετή του. Τό Πνεῦμα τόν
φωτίζει καί τόν κινεῖ σέ ἔργα ἀγάπης. Ἡ Ἁγιο-
πνευματικός εἶναι ἕνας ζωντανός ἄγγελος, πού
περπατᾷ ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους.

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο

Ἄνθρωποι θεωρήθηκαν ἀνέκαθεν ὡς τὰ σπουδαιότερα χωρία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Τό ἕνα χαρακτηρίστηκε «*ἡ καρδιά τοῦ Θεοῦ*». Εἶναι τό «*Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον*» (Ἰωάν. γ' 16). Τό ἄλλο χαρακτηρίστηκε «*ἡ σύνοψις τῆς Καινῆς Διαθήκης*». Εἶναι τό «*Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν*». Κάθε λέξις τοῦ ρητοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ ἕνα διαμάντι.

- «*Ἐσκήνωσε*». Σκηνή τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

- «*Ἐγένετο*». Ἡ σάρκωσις Του εἶναι γεγονός. Ἐγινε αὐτό πού δέν ἦταν καὶ παρέμεινε καὶ αὐτό πού ἦταν.

- «*Σὰρξ*». Ἡ ἀγάπη ἔκανε ἄνθρωπο τόν Θεό Λόγο.

- «*Ὁ Λόγος*». «*Τόν Θεόν Λόγον προσκυνοῦμεν*». Τό Πρωτεῦον, τό Οὐσιώδες, ἕνα εἶναι: Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πού ἔγινε γιά μᾶς ἄνθρωπος. Ὁ Θεός, «*ἀληθῶς*», κατώκησε μετά τῶν ἀνθρώπων. Σκήνωσε σ' ἐμᾶς καί μ' ἐμᾶς, γιά ἐμᾶς! Δέν Τοῦ ἀρκοῦν οἱ οὐρανοί. Θέλει καὶ τή δική μας σκηνή καὶ τή δική μας καρδιά καὶ τή δική μας πίστι καὶ τή δική μας λατρεία καὶ τόν δικό μας λόγο.

- **Θαυμάζουμε μέ ἄπειρο θαυμασμό τήν ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ Λόγου. Τί ὑπέροχες ἀντιθέσεις στό ὑπερφύε μυστήριό!**

- **Στή φτωχική φάτνη ὁ Μεγάλος Θεός!**

- **Ἀνάμεσα στά ἄλογα ζῶα ὁ Θεός Λόγος!**

- **Στά ταπεινά τῆς γῆς ὁ Ὑψηλός Θεός! Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τό ὑψηλόν, τῷ ταπεινῷ προσομιλοῦν, αὐτό μέν οὐδέν εἰς τήν οἰκείαν παραβλάπεται δόξαν, ἐκεῖνο δέ ἀπό τῆς πολλῆς ἀνίστησι ταπεινότητος*» (Ε.Π.Ε. 12,634). Μετάφρασις: Ὅταν τό ὑψηλό ἐρχεται σέ ἐπαφή μέ τό ταπεινό, αὐτό μέν δέν χάνει τίποτε ἀπό τήν δόξα του, ἐκεῖνο ὅμως τό ἀνυψώνει.**

Ἀπαγορεύεται τό Κατηχητικό!

Ἦ ὁ μεγάλο κακό δέν εἶναι οἱ γυναικοκτονίες. Δέν εἶναι οἱ παιδοκτονίες. Δέν εἶναι τὰ ναρκωτικά. Δέν εἶναι οἱ βιασμοί. Δέν εἶναι ἡ μαστροπεία ἀνηλίκων. Δέν εἶναι ἡ πορνογραφία. Δέν εἶναι ἡ καταρράκωσις κάθε ἠθικῆς ἀξίας. Δέν εἶναι ἡ ὑπογεννητικότητα. Δέν εἶναι οἱ κλοπές, οἱ διαρρήξεις καὶ οἱ ληστεῖες. Δέν εἶναι ὁ ἐκφυλισμός καὶ ἡ διαστροφή. Δέν εἶναι ἡ ἀπάτη καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος. Δέν εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ ἡ ἀλητεία ἀνηλίκων. Δέν εἶναι ὁ ἄτιμος πλουτισμός. Δέν εἶναι ὁ λεσβιασμός καὶ ἡ ὁμοφυλοφιλία. Δέν εἶναι ἡ διάλυσις τῆς οικογένειας. Δέν εἶναι ἡ ἐξαγρίωσις τῶν ἀνθρώπων....

- **Τό μεγάλο κακό ξέρετε ποιό εἶναι; Τό Κατηχητικό! Κυνηγήστε τό Κατηχητικό! Ἐμποδίστε ὅποιοδήποτε «προσηλυτισμό» τῆς Ἐκκλησίας διά μέσου τοῦ Κατηχητικοῦ. Ἀπαγορεύετε τό Κατηχητικό, γιατί ἀπό αὐτό βγαίνουν παιδιά τοῦ Χριστοῦ, τίμιοι ἄνθρωποι στήν κοινωνία!**

Σέ **σχολικές** αἰθουσες καὶ σχολικά προαύλια ἐπιτρέπονται οἰεσδήποτε δραστηριότητες. Ἀπαγορεύεται ὅμως ὅποιαδήποτε ἐκκλησιαστική δραστηριότητα! Ὁ ἐχθρός μας ἕνας εἶναι, τό Κατηχητικό!

• Ποιοί τὰ λένε αὐτά; Βουλευτές τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Δέκα ὀκτώ βουλευτές τοῦ ΣΥΡΙΖΑ σέ ἐρώτησί τους πρὸς τὴν Ὑπουργό Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καταγγέλλουν, ὅτι μερικά σχολεῖα **«μετατρέπονται σέ κατηχητικά κέντρα τῆς Ἐκκλησίας»**. Μιλᾶνε γιὰ σχολικούς χώρους, πού προσφέρονται σέ ἐνορίες σέ μὴ σχολική λειτουργία (ὅπως τὸ Σάββατο καὶ ἡ Κυριακή), γιὰ νὰ παίξουν τὰ παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ ἢ νὰ ὀργανώνονται **«ἡμερίδες παραχριστιανικῶν ὀργανώσεων»**. Καταδικάζουν ἀφίσσες Ναῶν, πού μιλᾶνε γιὰ **«Κατηχητικό μου»** ἢ καλοῦν τὰ παιδιά στό Κατηχητικό γιὰ νὰ ζήσουν **«στιγμές χαρᾶς κοντὰ στόν Χριστόν»!**

• Ὑποστηρίζουν οἱ ὑπὸ τόν κ. Νικ. Φίλη δέκα ὀκτώ βουλευτές, ὅτι ἡ κατήχησις ἀπαγορεύεται ρητὰ σέ ὁδηγία τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Συμφωνοῦν νὰ παραχωροῦνται σχολικοί χώροι σέ φορεῖς γιὰ ἀθλητικές ἐκδηλώσεις, σέ κέντρα νεότητας, σέ πολιτιστικά κέντρα ναῶν. Ἄλλ' ὑποστηρίζουν, ὅτι ἀπαγορεύεται **ν' ἀκούγεται τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ**, νὰ τραγουδοῦν τὰ παιδιά χριστιανικά τραγούδια, νὰ γίνονται θρησκευτικές συζητήσεις, νὰ διδάσκονται τὰ παιδιά τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀρετή.

• Οἱ ἐν λόγῳ βουλευτές, ἐχθροὶ πάσης χριστιανικῆς διδασκαλίας, ξεσηκώνουν γονεῖς καὶ ἄλλους παράγοντες στὶς γειτονιές νὰ **«ζητοῦν ἄμεσο ἔλεγχο γιὰ τὴν εἴσοδο κατηχητικῶν στὰ σχολεῖα!»**.

—Χριστέ, βγές ἔξω ἀπὸ τὰ σχολεῖα. Ἐμεῖς δέν θέλουμε **ἀγίους**. Ἐμεῖς θέλουμε **ἀγρίους!**

• Γιὰ νὰ εἴμαστε ὅμως εἰλικρινεῖς, δέν μᾶς ἀνησυχεῖ τόσο ἡ πολεμικὴ ἀθέων κατὰ τῆς κατηχήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς ἀνησυχεῖ περισσότερο ἡ **ἀδράνεια** ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν στό ἔργο τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατηχήσεως. Δέν θὰ μαζέψουμε, σεβαστοὶ πατέρες, τὰ παιδιά στὴν Ἐκκλησία μέ «δεσποτικές» φιγούρες, οὔτε μέ περιφορὲς εἰκόνων σέ πανηγύρια, οὔτε μέ ὑποκατάστασι τῆς οὐσιαστικῆς κατηχήσεως μέ ἄλλες δρα-

στηριότητες. Καλές καὶ αὐτές. Ἄλλὰ τὸ κύριο εἶναι ἓνα: **Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ**. Μόνο μία γενιά, πού θὰ πιστέψῃ στόν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, θὰ ἀλλάξῃ, θὰ μεταμορφώσῃ τὴν κοινωνία. Κάτι πού δέν θέλουν οἱ ἄθεοι!

• Οἱ λίγοι κληρικοί καὶ λαϊκοί, πού ἐπιμένουν στό ἔργο τοῦ Κατηχητικοῦ ἄς μὴ λυγίσουν. Ἄς ἐπιμένουν, ἔστω καὶ μέ λίγα παιδιά.

Μπροστὰ σέ ποιὸν γονατίζεις;

Ἰ ρχιεπίσκοπος γονατίζει μπροστὰ σ' ἓναν τάφο. Τὸ ἄν στόν τάφο αὐτόν εἶναι θαμμένος πιστὸς ἢ ἄθεος φαίνεται ξεκάθαρα ἀπὸ τὰ λόγια, πού εἶναι χαραγμένα στὴν πλάκα. Εἶναι τὰ τελευταῖα λόγια ἐνός, πού ἄφησε τὴν παραγγελία νὰ χαραχτοῦν μέ τὸν προσωπικό του γραφικό χαρακτήρα στό μνήμα του.

• Τὰ λόγια τοῦ ἀθέου: **«Δέν ἐλπίζω τίποτα, δέν φοβοῦμαι τίποτε, εἶμαι λεύτερος»!** Ποιὸς εἶναι ὁ ἄθεος; Ὁ **Νίκος Καζαντζάκης**. Ἀδίκησε τὸν ἑαυτό του. Προικισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ μέ λογοτεχνικό τάλαντο, ἀπορεῖ κανεὶς πῶς δέν μπόρεσε νὰ ψηλαφήσῃ τὴν ἀλήθεια, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐκεῖνο ὅμως πού τὸν κατέστησε σκοτεινὸ πρόσωπο δέν εἶναι ἡ ἀθεΐα του, ἀλλ' ἡ χυδαιότητα, μέ τὴν ὁποία κατάφερε νὰ κατέχῃ τὸ ρεκόρ τῆς **αἰσχρότερης βλασφημίας** κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

• Ὅταν ὁ Θεὸς σοῦ δῖνῃ καλλιτεχνικὴ πέννα λόγου, καὶ σὺ τὴν χρησιμοποιοῦς γιὰ νὰ **ξανασταυρώσῃς** τὸν Χριστό, τότε δέν λογίζεσαι πολιτισμένος ἄνθρωπος. Ὁ Καζαντζάκης «ἐξέβρασε» ὅλο τὸ **βοῦρκο** τῆς διεστραμμένης του διανοίας καὶ τῆς ἐκφυλῆς καρδιάς του καὶ τὸν ἐκσφενδόνισε πάνω στόν Ἐσταυρωμένο, τὴν ἰερώτερη στιγμή τῆς ἱστορίας.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ **«μὴ γνοῦς ἁμαρτίαν»**, ὁ πανάσπιλος, παρουσιάζεται ἀπὸ τὸν βλάσφημο Καζαντζάκη πάνω στό **Σταυρό**, μέσα στοὺς ὀδυνηροὺς πόνους, νὰ σκέπτεται αἰσχρὰ καὶ βρωμερὰ πράγματα. Θαυμάζει ὁ σταυρωτὴς Του, ὁ ἑκα-

τόνταρχος, όμολογεί τήν Θεότητά Του, γίνεται κήρυκας Του, γίνεται μάρτυρας για τή μοναδική αλήθεια, ότι «*ό Χριστός αληθώς Θεού Υίός*» είναι. Καί τή θέσι του τήν παίρνει άλλος, πού αναδεικνύεται ό **μεγαλύτερος σταυρωτής** του Ίησού. Εί- ναι ό θλιβερός Καζαντζάκης.

• Τά βιβλία του «*Ό τελευταίος πειρα- σμός*» καί «*Ό Καπετάν Μιχάλης*» άπο- τελούν τά ύβριστικώτερα κείμενα κατά του Άναμαρτήτου Χριστού.

• Η Έκκλησία τόν καταδίκασε. Τό 1950 επί Άρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος ή ι. Σύνοδος άποδοκίμασε τά δύο αυτά βι- βλία, αλλά καί τό πρόσωπο του συγγρα- φέα. Τό 1957, όταν πέθανε ό Καζαντζά- κης, ή τότε Ί. Σύνοδος δέν παραχώρησε ναό για λαϊκό προσκύνημα του βλασφή- μου καί άμετανόητου «λογοτέχνη». Όταν μεταφέρθηκε νεκρός στην Κρήτη, πείστηκε ό τότε άρχιεπίσκοπος Κρήτης Εύγένιος καί έγινε (δυστυχώς) έκκλησια- στική κηδεία. Καί γράφουμε «δυστυχώς», διότι δέν «σεβάστηκε» ή τοπική Έκκλη- σία όχι μόνο τό καθυβριζόμενο **Πρόσωπο του Θεανθρώπου** Χριστού, άλλ' ούτε καί τήν... «έλευθερία» του νεκρού Καζαντζά- κη, πού δέν ήθελε έκκλησιαστικές τελε- τές. «*Είμαι έλεύθερος -είπε- να μή πι- στεύω τίποτε, να μήν έλπίζω τίποτε!*»

• Μετά από 65 χρόνια από τό θάνατο του βλασφήμου λογοτέχνη βρέθηκε ένας άλλος άρχιεπίσκοπος Κρήτης, **Εύγένιος** καί αυτός, να γονατίση στις 26 Όκτωβρ. 2022 για να τιμήση τόν άγενέστερο άν- θρωπο τής ιστορίας. Σεβασμώτατε Κρή- της, τουλάχιστον διαβάστε μία φορά τό του άποστόλου Παύλου: «*Εί τις ου φιλεί τόν Κύριον Ίησούν Χριστόν, ήτω ανάθε- μα*» (Α' Κορ. ιστ' 22).

Κάποιος μās παρακολουθεί!

Τα ήλεκτρονικά μέσα είναι **ένημερω- τικά**. Μαθαίνεις ειδήσεις. Είναι **έκ- παιδευτικά**. Μαθαίνεις χρήσιμες πληροφορίες για κάθε γνωστικό αντικεί- μενο καί έπιστημονικές προόδους. Είναι καί **διαστροφικά**. Έμφανίζουν αισχρές εικόνες, φωτογραφίες καί παραστάσεις, άνώμαλες σκηνές καί προβάλλουν κατα- στροφικές θρησκευές καί ιδεολογίες. Εί- ναι καί **παραπληροφορικά**. Τό κάθε είδη- σεογραφικό ψέμα τό επενδύουν μέ τόν μανδύα τής έλευθερίας καί τής αλήθειας!

• Είναι καί **κατασκοπευτικά**. Πολύς λόγος τόν τελευταίο καιρό για **ύποκλο- πές** συνομιλιών κυρίως πολιτικών προσ- ώπων. Βέβαια, όποιος προσέχει μέ ποιόν συνομιλεί καί τί λέει, δέν φοβάται. Τό κα- κό όμως έν προκειμένω είναι, ότι ύπάρ- χουν καί παράνομοι μηχανισμοί, πού παρακολουθούν άπόρρητες συνομιλίες. Καί άπόρρητες νοούνται οι συνομιλίες κυρίως γύρω από **έθνικά** ζητήματα ή θέ- ματα τρομοκρατίας, ληστειών καί έγ- κλημάτων.

• Καλό θα είναι, τό θέμα των τηλεφω- νικών παρακολουθήσεων να μή καταν- τήση τοξικό, φοβικό ή καί έκδικητικό. Καί κάτι άλλο: Να μή γίνεται «ντόρος» για παρακολούθησεις «στόν άέρα», δη- λαδή **χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία**.

• Όσοι είναι πιστοί χριστιανοί μία παρακολούθησι φοβούνται: Τό μάτι του **παντεπόπτη** Θεού. Όσα μέτρα κι άν λαμ- βάνης για τή διάπραξι άμαρτίας, τό μάτι του Θεού σε βλέπει: «*Ουδέν κρυπτόν ό ου γνωσθήσεται*» (Ματθ. ι' 28).

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «Ιωάννης ό Βαπτιστής»

Υπεύθυνος έκδόσεως: Άγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Άθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Έτησία συνδρομή:

Έσωτερικού 10 €. Κύπρου 20 €.

Έξωτερ.: Εύρώπης 20 €. Άμερικής: δολ. 25.

Καναδά καί Αυστραλίας: δολάρια 30.

Έπιταγές καί έπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Άθήνα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ «ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ» 2022

Κύρια άρθρα

Οί ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, σελ. 1. Λόγος καὶ ἀντιλογία, σελ. 17. Σφραγίδες βεβαιώσεως, σελ. 33. Ἄνοιξις τῆς αἰωνίου ζωῆς, σελ. 49. Δός μοι τοῦτον τὸν Ξένον, σελ. 65. Ὁ κόλπος καὶ οἱ κόλποι, σελ. 81. Ἐκεῖνος μέσα, ἐμεῖς ἔξω, σελ. 97. Εὐλογία - ἀλογία, σελ. 113. Μιλᾷει ὁ Σταυρός, σελ. 129. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, σελ. 145. Χρυσόστομος καὶ ἀγάπη, σελ. 161. Χριστὸς σαρκωθείς, σελ. 177.

Ἑορτολογικά-Ἐπίκαιρα

Συνέντευξις μέ ἕναν ἀμαρτωλό! (Τελώνου καὶ Φαρισαίου), σελ. 22. Πτώματα καὶ παραπτώματα (Κυριακὴ Τυρνῆς), σελ. 38. Ἀμαρτία - Ἄφεσις - Ἀμετανοησία (Μ. Δευτέρα), σελ. 51. Μίλα μας, Κύριε (Μεγ. Πέμπτη), σελ. 54. Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής, ὁ μαθητὴς τῆς ἀγάπης (8 Μαΐου), σελ. 67. Πύρινες γλώσσες (12 Ἰουνίου: Πεντηκοστή), σελ. 83. Ἀπὸ τὴν ταπείνωσι στή δόξα (Κοίμησις τῆς Θεοτόκου), σελ. 115. Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὸν Χρυσόστομο (Χρυσόστομου-13 Νοεμβρίου), σελ. 165. Σαρκοῦσις τοῦ Θεοῦ Λόγου (Χριστοῦγεννα-25 Δεκεμβρίου), σελ. 180. Οἱ «προθέσεις» Του, σελ. 182.

Γνωριμία μέ τὸν Παῦλο

Ρωμ. ζ' 2-6: Ἀνακαίνισις, σελ. 10. Ρωμ. ζ' 7-8: Ἅγιος ὁ Νόμος, ἄγρια ἡ ἐπιθυμία, σελ. 26. Ρωμ. ζ' 9-13: Ἅγιος ὁ Νόμος, ἀγιώτερη ἡ Χάρις, σελ. 42. Ρωμ. ζ' 14-15: Ἄλλο θέλω, ἄλλο πράττω, σελ. 58. Ρωμ. ζ' 16-19: Θέλω, ἀλλὰ δέν μπορῶ, σελ. 74. Ρωμ. ζ' 21-22: Νόμοι ἀντιστρατευόμενοι, σελ. 90. Ρωμ. ζ' 23: Νόμοι ἀντιστρατευόμενοι, σελ. 106. Ρωμ. ζ' 25 - ἡ' 1: Δυναμικὴ ἐπέμβασις τοῦ Θεοῦ, σελ. 122. Ρωμ. ἡ' 2-3: Κατὰ σάρκα καὶ κατὰ πνεῦμα, σελ. 138. Ρωμ. ἡ' 4-6: Δικαιοσύνη, σελ. 154. Ρωμ. ἡ' 7-9: Νά ἀρέσουμε στὸν Χριστό, σελ. 170. Ρωμ. ἡ' 10-11: Ζωοποιήσις μέ τὸν Χριστό, σελ. 186.

Πρόσχωμεν

«Οὕτως» καὶ «Οὐτός», σελ. 8. Ἀνάγνωσμα, σελ. 24. Ἡ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 40. Ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται, σελ. 56. Ἡ εὐχαριστία τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 72. Μικρὸ εὐχολόγιο μεταφρασμένο, σελ. 88. Πῶς θὰ προσέξουν οἱ πιστοί; σελ. 104. Χαρίσματα καὶ ἀγάπη, σελ. 120. Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ, σελ. 136. Πανηγύρια καὶ φραγγέλιο, σελ. 152. Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα, σελ. 168. Γιατί; Γιατί; Γιατί; σελ. 184.

Κοινωνικά

Πρὶν εἶναι ἀργά, σελ. 5. Μέ ἀφορμὴ τὴν πανδημία, σελ. 6. Κραυγὴ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑθνους, σελ. 99. Συνέντευξις Μητροπ. Μεσογαίας π. Νικολάου, σελ. 149.

Πατερικά

Ἀνάστασις: κατασκευὴ νέας οἰκίας, σελ. 71. Τὰ κατορθώματα τῆς ἀγάπης, σελ. 119. Σταυρός, τὸ κλειδί τοῦ παραδείσου, σελ. 135.

συνέχεια σελίδας 190

● Ἐν προκειμένῳ δέν χρειάζεται νά καταφύγῃς σέ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἢ στήν ἀρχὴ προσωπικῶν δεδομένων. Ὅλα τὰ ἀρχεῖα τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ μας σβήνουν τελείως μέ τὴ μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησι.

● Προσοχή, λοιπόν! Ὅσο κι ἂν γλυτώσουμε ἀπὸ ἀνθρώπινες παρακολουθήσεις, θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς «ἐτάσεως», τότε πού θὰ φανερωθοῦμε ὅλοι ἐνώπιον τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ (Β' Κορ. ε' 10), τότε πού θὰ κρίνῃ «ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων» (Ρωμ. β' 10).

● Ὅλα στό φῶς! Αὐτό ζητοῦν ὅλοι. Ναι, ἀλλὰ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ εἶναι μόνο ὁ Χριστός. «Ὁ φαῦλα πράσσω μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς» (Ἰωάν. γ' 20). Ὅταν λέμε, «ὅλα στό φῶς», δέν ἐννοοῦμε καὶ τὰ ἀναίσχυντα ἔργα. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς ντροπῆς καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ προσώπου τοῦ ἄλλου.

● Ὅλα στό φῶς! Ὅχι στὸν κρυφὸ ὑπόκοσμο. Ναι στήν ἀλήθεια καὶ στήν ἀρετή.

Ἐκκλησιαστικά

Πληγή καὶ ἀπάτη, σελ. 124. Ἡ θεία Εὐχαριστία, τὸ πῶς μεγάλο μυστήριό! σελ. 131. Ὁ ἄνθρωπος πού ἔξεχασε ὅτι εἶναι ἐπίσκοπος, σελ. 133. Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Συνόδου γιὰ τίς ἀμβλώσεις, σελ. 156. «Ματθαίου 9», ἀπουσιάζει! σελ. 163.

Ἐθνικά

100 χρόνια ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή: † Ἅγιος Χρυσόστομος Σμύρνης, σελ. 102.

Ἐκδημίες

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Γραφῆς: † Ἱερεμίας Φούντας, Μητρο. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, σελ. 12. Ἐκοπίασε γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο: † Νικόλαος Νευράκης, σελ. 23. Τίμιος ἐπιστήμων μηχανικός: † Γεώργιος Λάζος, σελ. 39. Χριστὸς καὶ Ἑλλάδα στόλιζαν τὴν καρδιά του! † Παῦλος, μητροπ. Δράμας, σελ. 93. Ὁ ὀργανωτικὸς ἱεραπόστολος: † Μητροπ. Πισιδίας Σωτήριος - Μελλοθάνατος με πίστιν βαθεῖα: † Φράνκ Ἄγγουτ - Ἀντώνιος, σελ. 108. Ὁ γιατρός τῆς καρδιάς: † Ἰωάννης Νανᾶς, σελ. 147. Ἀληθινὸς χριστιανός: † Ἀριστομένης Δημητρακόπουλος, σελ. 164.

Ἐλεύθεροι σχολιασμοί

Τὰ Χριστούγεννα τῶν ταπεινῶν - Συγκλονιστικὴ παράκλησις - Ἐπάγγελμα: Δικομανία! - Ὁρθοδοξία σκληρότητας καὶ παραπληροφόρησις!!! - Ἐγκληματίες καὶ ἀπατεωνες, σελ. 13-16. — Στὸ Ναὸ ὁ «πανταχοῦ Παρών»! - Ἀντικανονικὴ εἰσπήδησις - Ἡ βλασφημία δὲν ἔχει ὄρια; - Πρόκλησις - Βορὰ σεξουαλικῶν θηρίων, σελ. 29-32. — Ὁρθοδοξία: Ἐρευνα καὶ θεά - Ἡρωες τοῦ 1821 πολύτεκνοι - Δικαίωμα τῶν

παιδιῶν, ὅλων ὅμως τῶν παιδιῶν - Ἄνθρωπος; Ἄξια μηδέν! - Τατσοπούλου «ἐξυπνάδες», σελ. 45-48. — Ἄνοχή, ἀντοχή, παροχή - Ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοδιάθεσι - τὸ θάρρος Ρώσων κληρικῶν σελ. 61-64. — Σέ κάθε τόπο ὁ Χριστὸς - Μουσικὸ κουτί - Οὔτε μία λέξις συμπάθειας - 3 ἢ 300.000; - σελ. 77-80. Πάντα χορηγεῖ - 34 χρόνια κατὰληψις! - Εἰδήσεις ἐγκλημάτων - Ἄγαπᾶμε καὶ συμπαθοῦμε, σελ. 93-96. — Τὸ ΦΩΣ καὶ τὰ φῶτα - Θύματα καὶ θύτης εἶναι τὸ ἴδιο; - Οὔτε σέ... μεγαλομάρτυρα! - Παγκόσμιος ρεκόρ φιγούρας, σελ. 109-112. — Τὸ ΦΩΣ καὶ τὰ φῶτα - Ἄγιοι καὶ ἀγιοκατατάξεις - Ἀμύθητη περιουσία - Ἀπατεῶνες τῆς θρησκείας, σελ. 125-128. — Ψηλά τὰ χέρια! - Κραυγὲς κολάσεως ὑπὲρ τῶν ἀμβλώσεων - Μηνύματα πολιτικῶν μας ὑπὲρ τῶν ἀμβλώσεων - Σκότωσε χιματζή; Ἐγκληματίας! Σκότωσε ἔμβρυο; Πολιτισμένος - Μέτρα γιὰ τίς ἐγκύους, σελ. 140-144. — Σποριάς - Κραυγὲς δολοφόνων σέ ἐκκλησιαστικούς χώρους - Μάρτυρες κληρικοί τοῦ Πόντου Ἀπαγόρευσις στήν «παρέλασι ὑπερφάνειας» τῶν ὁμοφυλοφίλων, σελ. 157-160. — Τί νὰ κάνω; - Σωτήρας ὁ ἕνας, ὀλετήρας ὁ ἄλλος - Τὸ κακὸ τὸ ξεριζώνουμε, δὲν τὸ μεταθέτουμε! - Ἐφιαλτικοὶ ἀριθμοί, σελ. 173-176. — Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο - Ἀπαγορεύεται τὸ Κατηχητικό! - Μπροστὰ σέ ποιὸν γονατίζεις; - Κάποιος μᾶς παρακολουθεῖ! σελ. 188-191.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

Πρόσχωμεν (13)

Στὴ λειτουργικὴ σειρά «Πρόσχωμεν» κυκλοφορεῖ τὸ 13ο μικροῦ σχήματος βιβλίον Σελ. 128. Τιμᾶται 3 εὐρώ.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

**Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν
τὰ 10 εὐρώ καὶ γιὰ τὸ 2024**

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιὰ τὸ ἔτος 2024.

- Στὸ λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στὸ λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι: «Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

- Τοῦ ἔξωτερου τοῦ ἔμβασμα στὸ ὄνομα «Βαπτιστής» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.

Ἡμερολόγιο 2023

Κυκλοφορεῖ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου μας γιὰ τὸ ἔτος 2023. Ἀφιερωμένον στὸν ἀπόστολο Ἰωάννη, τὸν θεολόγο καὶ εὐαγγελιστή.

Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιὰ περισσότερα (πᾶνω ἀπὸ 30) γίνεται ἔκπτωση 30 %.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.